

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: D. Š.

proti

žalovaným:

1) **Ministryně financí,**

se sídlem Ministerstvo financí, Letenská 525/15, Praha 1,

2) **Úřad vlády ČR,**

se sídlem nábreží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1

v řízení o žalobě proti diskriminaci, útisku, vyhrožování a podávání dezinformačních informací prostřednictvím médií, porušování povinností veřejných činitelů a o návrhu na vydání předběžných opatření z důvodu naléhavého neodkladného zájmu a bezpečnosti občanů České republiky,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Návrh na vydání předběžných opatření se odmítá.
- III. Žalobci se osvobození od soudních poplatků nepřiznává.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1. Žalobce se podáním, které označil jako návrh na vydání předběžných opatření z důvodu naléhavého neodkladného zájmu a bezpečnosti občanů ČR a jako žalobu pro diskriminaci, útisk, vyhrožování a podávání dezinformačních informací prostřednictvím médií, porušení povinností veřejných činitelů, domáhal vydání předběžných opatření v tomto podání specifikovaných.
- 2. Pod bodem I. podání žalobce uvedl, že na základě nařízení ministryně financí určila maximální cenu prodeje respirátorů s 3 ochranou pro české výrobce 175 Kč bez DPH a pro zahraniční výrobce mimo EU 350 Kč bez DPH. Jde o zásah do suverenity a ekonomiky České republiky, přes oprávnění Ministerstva financí určit maximální ceny jde o diskriminaci českých výrobců, zneužití postavení a parazitování na nouzovém stavu státu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Vlastním šetřením žalobce zjistil, že čeští výrobci respirátory s ochranou 3 dodávají prostřednictvím MZČR pod cenou 50 Kč za kus, MZČR však účtuje nemocničním zařízením tyto respirátory za 150 Kč. Finanční prostředky daňových poplatníků jsou zneužívány. Kromě toho se nakupují stejné respirátory ze zahraničí za několikanásobnou cenu. Jednáním orgánů státní správy dochází až ke svévolnému uplatnění práva v rozporu s právními předpisy, zákonem i mezinárodními dohodami. Šířící se hrozba infekční nemoci byla institucím známá minimálně od poloviny prosince 2019, měly dostatek času na zajištění rezerv a učinění bezpečnostních opatření. V zájmu občanů České republiky podává návrh na vydání rozhodnutí, kterým Městský soud v Praze ruší rozhodnutí Ministerstva financí, respektive ministryně financí, kterým stanovila pro české výrobce maximální cenu respirátorů s ochranou 3 ve výši 175 Kč plus DPH a pro zahraniční 350 Kč plus DPH.

3. Současně navrhl vydání předběžného opatření, kterým se domáhal toho, aby Městský soud v Praze sjednotil cenu pro české i zahraniční výrobce na 175 Kč s DPH, nařídil hradit výrobcům z ceny respirátoru 175 Kč s DPH, dvě třetiny z této částky k rukám výrobce na jejich účet a nařídil Ministerstvu financí, Úřadu vlády, Bezpečnostní radě státu, Poslanecké sněmovně a Senátu se uvedeným rozhodnutím řídit a vykonatelné rozhodnutí správního soudu zveřejnit do šesti hodin od doručení.
4. Pod bodem II. žaloby žalobce poukázal na rozhodnutí a nařízení ministrů a Vlády ČR dne 6.3.2020, kterými došlo k diskriminaci českých občanů vůči cizincům, výroky o sankcích pouze pro občany ČR ve výši 3.000.000.000 Kč za nedodržení karantény po návratu z infikovaných zasažených států, či ve výši 500.000 Kč při nařízené karanténě v domácnosti při podezření z nákazy nemají oporu v zákoně na rozdíl od nadřazeného trestního stíhání pro všechny osoby i národy, které cestují tam i zpět či vstoupí na území ČR. O příslušných ustanoveních trestního zákoníku nebyl nikdo odpovědnými orgány poučen, přičemž i nezodpovědným občanům ČR nelze bránit ve vstupu na území ČR, lze jim zakázat vycestování, oproti tomu zakázat vstup cizincům na území lze, dokonce je lze i vyhostit. Nesplnitelnost a nepodmíněnost rozhodnutí státní moci považuje žalobce až za svévolné uplatnění práva a diskriminaci a za zasahování do zaručených ústavních práv uvedených v Listině základních práv a svobod a to především pro občany České republiky zajišťující bezchybný chod státu. Nesplnitelné je i plnění pro seniory, děti, nemocné, bezdomovce a profese, které nemohou pracovat z domova. Poukázal na šíření nemoci s tím, že nelze spoléhat na její zastavení příchodem teplých letních dnů.
5. Současně navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, kterým ruší v plném rozsahu výroky ministrů, vlády a Bezpečnostní rady státu, kterými hrozí občanům ČR sankcí za nedodržení karantény ve výši 3.000.000.000 Kč a 500.000 Kč jako nesplnitelné (plnění nemožné), nepodmíněné, nevymahatelné, likvidační a diskriminační vůči občanům ČR. Dále navrhl, aby Městský soud v Praze nařídil Ministerstvu, Úřadu vlády ČR, MZV ČR, Bezpečnostní radě vlády, Poslanecké sněmovně a Senátu ČR do šesti hodin od doručení rozhodnutí veřejnými prostředky řádně poučit veřejnost i ostatní státy dle zákonných legislativně dostatečně právně účinných opatření, kterými je § 152, § 153, § 272, § 273, § 143, § 77a trestního zákoníku včetně dočasného zákazu vstupu na území ČR občanům druhých i třetích států. Rozhodnutí jsou vykonatelné doručením datovou schránkou každému dotčenému orgánu.
6. V obou případech požádal soud o vyrozumění o vydaném předběžném opatření na e-mailovou adresu s tím, že po obdržení zprávy se neprodleně dostaví k převzetí. Současně

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

požádal o prominutí soudních poplatků z důvodu veřejného národního zájmu nejen občanů ČR, ale i ekonomického samotného státu ČR.

7. Podáním, označeným jako „Doplnění předběžného opatření a žaloby o důkazy“, žalobce sdělil, že podal dne 10. 3. 2020 v tzv. národním zájmu pro ochranu občanů ČR návrh na vydání předběžných opatření a žalobu, protože je mu známo, že orgány uplatňují právo až svévolným způsobem a nerespektují právní předpisy, učinil podání ve vztahu k řadě orgánů, které v příloze zasílá. V příloze zaslal podání ze dne 8. 3. 2020, adresované ministryni spravedlnosti, ministroví vnitra, podání ze dne 1. 3. 2020 adresované Ministerstvu zahraničních věcí, podání ze dne 10. 3. 2020 adresované Ministerstvu obrany, podání ze dne 8. 3. 2020 adresované Svazu zdravotních pojišťoven ČR a sdělení Ministerstva zahraničních věcí ze dne 5. 3. 2020, č. j. 107267-3/2020-TO, o odložení žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyjádření Ministerstva financí

8. Ministerstvo financí ve vyjádření k návrhu žalobce na zrušení rozhodnutí o stanovení ceny respirátorů s ochranou 3 ve výši 175 Kč s DPH pro české výrobce a ve výši 350 Kč s DPH pro výrobce zahraniční uvedlo, že žaloba je nepřípustná. Napadené „rozhodnutí“ je výměrem Ministerstva financí č. 03/2020, kterým se mění seznam zboží s regulovanými cenami vydaný výměrem Ministerstva financí č. 01/2020. Z judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu vyplývá, že cenový výměr je právním předpisem (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2010, č. j. 2 Ao 3/2010-55). Tento výměr (cenové rozhodnutí) nemůže být sám o sobě napaden správní žalobou a nemůže být přezkoumáván správním soudem. Cenový výměr vydala oprávněná osoba, ministryně financí, byl publikován předepsaným způsobem. Rozdílná cena pro výrobce se sídlem v EU a se sídlem mimo EU byla stanovena s ohledem na náklady, které výrobce může mít s výrobou a distribucí regulovaného zboží. Cena byla stanovena bez DPH, protože jde o nákladovou cenu, stanovení ceny s DPH by znamenalo snížení příjmu výrobců oproti současné regulaci (pokud jsou plátcí DPH). Požadavek žalobce, aby soud nařídil, že výrobcům budou hrazeny dvě třetiny z ceny, žalovaný uvedl, že takové rozhodnutí není v souladu se zákonem o cenách. Ministerstvo financí navrholo, aby soud žalobcem navržená předběžná opatření zamítl a žalobu jako nepřípustnou odmítl, popřípadě žalobu zamítl. K té části žaloby, ve které žalobce napadá výroky členů vlády, Bezpečnostní rady a dalších subjektů ponechává ministerstvo vyjádření k žalobě na Úřadu vlády České republiky.

Vyjádření Úřadu vlády

9. Úřad vlády ve vyjádření k podané žalobě poukázal na to, že z důvodu ochrany zdraví obyvatelstva a prevence nebezpečí šíření onemocnění COVID-19 způsobené Koronavirem přijalo Ministerstvo zdravotnictví mimořádná opatření, jako například mimořádné opatření ze dne 6. 3. 2020 (ze dne 7. 3. 2020). Dne 4. 3. 2020 byl pak v Cenovém věstníku Ministerstva financí zveřejněn Výměr č. 03/2020, kterým se mění seznamy zboží s regulovanými cenami. Pokud jde o Cenový výměr, žalovaný uvedl, že Cenový výměr není opatřením obecné povahy, nýbrž právním předpisem, přezkum soudu proto nepřislouží a navrhl odmítnutí žaloby. Pokud jde o mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví, uvedl, že jde o opatření obecné povahy, která nebyla vydána Úřadem vlády, navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou, protože tato opatření obecné povahy nevydal

v žalobě označený správní orgán. Pokud jde o návrhy na vydání předběžného opatření na straně 5 žaloby, uvedl, že podle judikatury je účelem předběžného opatření zatímní úprava poměrů účastníků jen ve výjimečných případech zejména tehdy, hrozí-li vážná újma. Není zřejmé, jaká vážná újma žalobci hrozí. Napadené výroky jsou pouze upozorněním na platná ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví, nemohou sami o sobě způsobit jakoukoli újmu, konkrétní újma nehrozí ani z titulu neseznámení veřejnosti se žalobcem vyjmenovanými ustanoveními trestního zákona. Proto navrhuje, aby soud návrh na vydání předběžných opatření zamítl.

10. Pokud jde o napadené výroky v žalobě označených subjektů o hrozbě ukládání sankcí, je nutno konstatovat, že jde svým obsahem o upozornění a poučení o platné právní úpravě, která je provedena zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Posouzení věci soudem

11. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se návrhem podaným žalobcem věcně zabýval. Po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není.

A.

12. Pravomoc soudů, které rozhodují na úseku správního soudnictví je upravena v § 4 zákone č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „soudní řád správní“, „s.ř.s.“). Podle tohoto ustanovení soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů, o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o kompetenčních žalobách, o žalobách ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, o žalobách ve věcech politických stran a politických hnutí a o žalobách na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.
13. U všech typů žalob platí, že žalobní legitimaci má ten, kdo tvrdí, že byl úkonem správního orgánu na svých právech zkrácen přímo nebo byl úkon zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (např. z ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že žalobní legitimaci má ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“). Podle § 65 odst. 2 s.ř.s. může podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odst. 1, tvrdí-li, že postupem orgánu byl zkrácen na právech, která jemu náležejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Podle § 82 s.ř.s. má žalobní legitimaci ten, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Podle § 101a odst. 1 s.ř.s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné

povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen). To znamená, že je žalobní legitimace odvozena od skutečnosti, že úkonem, s nímž žalobce projevuje nesouhlas, byl přímo on sám dotčen ve svých právech, respektive že bylo do jeho práv přímo zasazeno či o jeho právech a povinnostech bylo rozhodnuto. Žalobce v podaném návrhu nic takového ani netvrdí, naopak uvádí, že podání činí z důvodu veřejného národního zájmu jak občanů České republiky, tak ekonomického zájmu samotného státu.

14. Zvláštní žalobní legitimaci k ochraně veřejného zájmu má však podle § 66 odst. 2 a odst. 3 pouze nejvyšší státní zástupce nebo veřejný ochránce práv. Jinému subjektu právo podat žalobu z důvodu veřejného zájmu nepřísluší. Z uvedeného vyplývá, že žalobce zjevně není k podání žaloby aktivně legitimován, jde o žalobu, která je podána zjevně neoprávněnou osobou. Podle § 46 odst. 1 písm. c) soud usnesením návrh odmítne, byl-li návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. V daném případě má soud za to, že tato podmínka je naplněna. Proto žalobu podle uvedeného ustanovení odmítl.

B.

15. K výše uvedenému považuje soud za vhodné a potřebné uvést, že úkony, které žalobce napadl svým podáním, nejsou úkony, které by podléhaly přezkoumání soudem.

B/1

16. Pokud jde o část žaloby pod bodem I., je zřejmé, že žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí ministryně financí, kterým stanovila maximální cenu respirátorů s ochranou 3 v rozdílné výši pro zahraniční a české výrobce. Uvedená cena byla stanovena Výměrem Ministerstva financí č. 03/2020, kterým byl změněn seznam zboží s regulovanými cenami, vydaným Výměrem MF č. 01/2020, jež byl publikován v částce 4 Cenového věstníku Ministerstva financí. Z uvedeného výměru č. 03/2020 je zřejmé, že ministryně financí stanovila podle § 10 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, že se Výměr MF č. 01/2020, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami ve znění Výměru MF č. 02/2020 mění tak, že v části I. oddíl A se za položku 3 vkládá nová položka, která se týká osobních ochranných prostředků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425, třídy FFP3 vyrobené a uváděné na trh v souladu s technickou normou EN 149:2001+A1:2009 tak, že maximální cena pro osobní ochranné prostředky vyrobené subjekty se sídlem v Evropské unii je ve výši 175 Kč bez DPH za jeden kus a maximální cena pro osobní ochranné prostředky vyrobené subjekty se sídlem mimo Evropskou unii a uváděné na trh je 350 Kč bez DPH za jeden kus.
17. Napadené rozhodnutí je cenovým výměrem, který byl vydán podle § 10 odst. 1 zákona o cenách, jde o úkon, kterým byl doplněn seznam zboží s regulovanými cenami. Charakterem cenového výměru, který vydává Ministerstvo financí podle § 10 zákona o cenách, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2010, č. j. 2 Ao 3/2010-55, který dospěl k závěru, že cenová rozhodnutí jsou svým charakterem právními předpisy, nejde o individuální správní akt (rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.) ani o opatření obecné povahy. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že: „Ze zákonné úpravy výslovně plyne kompetence Ministerstva financí v oblasti cen (§ 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení

ministerstev a jiných ústředních orgánů, ve znění pozdějších předpisů), při čemž regulaci cen je oprávněno provádět prostřednictvím vydávání právních předpisů (§ 2 odst. 1 zákona č. 265/1991 Sb.).“ Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zákonná úprava Ministerstvu financí svěřuje kompetenci vydávat v oblasti regulace cen právní předpisy. Takovým právním předpisem je i cenový výměr, respektive cenová rozhodnutí podle § 10 zákona o cenách. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku poukázal i na vývoj judikatury zejména Ústavního soudu se závěrem, že judikatura Ústavního soudu po roce 2000 považuje rovněž cenové výměry za právní předpis.

18. Přezkum právních předpisů správnímu soudu nepřísluší. Z ustanovení § 4 s.ř.s. vyplývá, jakými typy žalob se soud může zabývat, žaloba na přezkoumání právního předpisu v tomto výčtu uvedena není. Není zde tedy dána pravomoc soudu k přezkoumání napadeného cenového výměru. Nedostatek pravomoci správního soudu je svou povahou neodstranitelným nedostatek podmínek, proto by ve vztahu k této části žaloby byly dány i podmínky pro odmítnutí návrhu na zrušení uvedeného cenového výměru podle § 46 odst. 1 písmeno a) s.ř.s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení, a tento nedostatek je neodstranitelný.

B/2

19. Pokud jde o část žaloby pod bodem II., je zřejmé, že žalobce v této části svého podání vytýká nedostatky v souvislosti s opatřeními v důsledku epidemie Koronavirem. Neuvádí žádné konkrétní úkony konkrétních subjektů, v obecné poloze projevuje nesouhlas s přijatými opatřeními. Ve spojení s požadavkem na vydání předběžných opatření výše uvedeného obsahu (viz bod 4. tohoto usnesení) lze dovodit, že se žalobce domáhá zrušení výroků jmenovaných subjektů, které poukazují na možnost uložení sankcí v případě, že nebudou dodržována nařízená opatření a uložení povinnosti poučit veřejnost o vyjmenovaných ustanoveních trestního zákona.
20. Ani tyto úkony nelze považovat za úkony, které podléhají soudnímu přezkumu.
21. K tvrzení o porušování zákona ve vztahu k prohlášením o možném sankčním postihu v případě porušení přijatých opatření je nutno poukázat na ustanovení § 92n zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon“). V tomto ustanovení jsou uvedeny skutkové podstaty přestupků na úseku zajištění plnění oprávnění orgánů ochrany veřejného zdraví. Výčet skutkových podstat přestupků, kterých se může dopustit fyzická osoba, právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, je uveden v ustanovení § 92n odst. 1 tohoto zákona, v ustanovení § 92n odst. 2 zákona je pak stanovena skutková podstata za neposkytnutí požadované součinnosti, za organizování nebo provádění ochranného opatření. Výše možných pokut je uvedena v ustanovení § 92n odst. 3 zákona, a to ve vztahu k jednotlivým skutkovým podstatám, jež jsou uvedeny v odst. 1 tohoto právního ustanovení.
22. Jestliže tedy představitelé státu upozorňují na možnost sankčního postihu v případě nerespektování povinností vyplývajících ze zákona na ochranu veřejného zdraví a v souvislosti s tím z přijatých opatření, nelze toto jednání považovat úkon, kterým by bylo zasaženo do práv žalobce ani jiné osoby. Jde o obecné upozornění a poučení všech subjektů, že v případě, kdy nebudou respektovat zákonem stanovené povinnosti, respektive i např. povinnosti uložené mimořádným opatřením (§ 92n odst. 1 písm. b)

zákona), vystavují se nebezpečí možného postihu. Taková prohlášení nepodléhají soudnímu přezkumu.

23. Obdobně to platí, pokud jde o nepoučení v žalobě uvedených ustanovení trestního zákoníku. Je nutno konstatovat, že žádný právní předpis neukládá, aby orgány státu poučovaly své občany ani jiné subjekty o jednotlivých právních ustanoveních trestního zákoníku. Skutečnost, že ze strany orgánů státu nedošlo k žalobcem požadovanému poučení, není žádnou skutečností, ve vztahu k níž by bylo dáno oprávnění správního soudu o této věci rozhodnout.
24. Ani ve vztahu k jednání, které žalobce uvedl v této části žaloby, není dána pravomoc soudu k rozhodnutí ve věci samé. Nedostatek pravomoci správního soudu je neodstranitelným nedostatek podmínek, i zde by byly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby i podle výše zmíněného ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
25. Pro úplnost soud uvádí, že v „Doplnění žaloby“ žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, přílohy, zaslané k tomuto doplnění bezprostředně nesouvisí s nyní projednávanou věcí, proto se jimi soud nezabýval.

Návrhy na předběžná opatření

26. Nejsou-li splněny podmínky pro to, aby se soud věcně zabýval žalobou, pak nejsou splněny podmínky ani pro to, aby se věcně zabýval návrhy žalobce na vydání předběžného opatření.
27. Z ustanovení § 38 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že k tomu, aby soud zvažoval vydání předběžného opatření je nezbytné podání návrhu na zahájení řízení. Takovým návrhem na zahájení řízení je však nutno vždy rozumět návrh, ve vztahu k němuž jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se soud tímto návrhem věcně zabýval. Protože tato podmínka v daném případě není splněna, brání tato skutečnost soudu v tom, aby se věcně zabýval i návrhy na vydání předběžných opatření. Soud proto návrhy na předběžná opatření rovněž odmítl, neboť ani ve vztahu k těmto návrhům nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný (§ 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).

Návrh na prominutí soudních poplatků

28. Žalobce požádal o prominutí soudních poplatků a to z důvodu veřejného národního zájmu českých občanů i samotného státu. Soudní řád správní institut prominutí soudních poplatků nezná. Tuto žádost proto posoudil soud podle obsahu jako žádost o osvobození od soudních poplatků.
29. Podle § 36 odst. 3 s.ř.s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu z části osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dopře-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.
30. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že osvobození od soudních poplatků přichází v úvahu tehdy, jestliže účastník řízení doloží, že nemá dostatečné prostředky. Žalobce takovou okolnost netvrdí, o prominutí (osvobození) od soudních poplatků žádá z důvodu veřejného národního zájmu. Takový důvod pro osvobození od soudních poplatků zákon nezná. V daném případě navíc dospěl soud k závěru, že vzhledem k tomu, že je zjevné, že žalobce nemá aktivní žalobní legitimaci k podání návrhu a že jím napadené úkony žalovaných nepodléhají přezkoumání soudem a že tedy nemůže být zjevně úspěšný. Je

zřejmě, že jsou splněny podmínky pro zamítnutí žádosti právě z důvodu zjevné neúspěšnosti podaného návrhu. Z tohoto důvodu soud žádosti žalobce o prominutí (osvobození) od soudních poplatků nevyhověl a rozhodl, že se žalobci osvobození od soudních poplatků nepřiznává. Soud ani nevyžadoval doklady o majetkových poměrech žalobce, neboť při posuzování, zda jsou uvedené podmínky splněny, se soud v první řadě zabývá otázkou zjevné neúspěšnosti návrhu; teprve poté přihlíží k majetkovým poměrům žadatele. Opačný postup by byl z povahy věci v rozporu se smyslem ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2016, č. j. 5As 178/2016 – 15, dostupné na www.nssoud.cz).

Náklady řízení

31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
32. Soud netrval na úhradě soudního poplatku, a to s přihlédnutím k ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že i kdyby soud trval na úhradě poplatku za podaný návrh, byl by tento poplatek vrácen z účtu soudu žalobci podle zmíněného ustanovení § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

V Praze dne 6. dubna 2020

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.